Where Oblivion Hides

A Story About the Making of a Dance

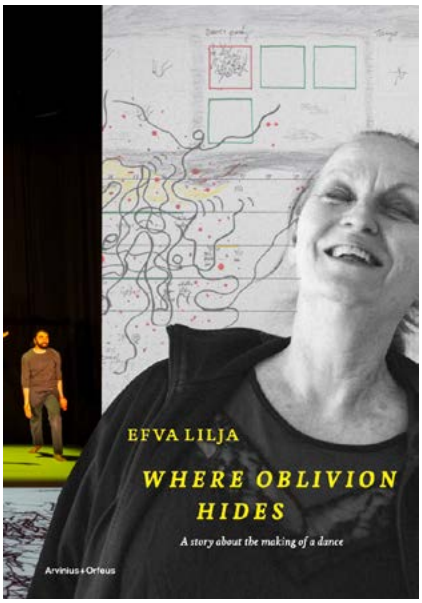

In *Hiding Places of Forgetfulness*, Efva Lilja reflects on the creation of a choreographic work and on choreography as an artistic practice, a field of research, and a way of life. Centred on the development of the performance *A Life as Right as Rain*, she traces a long-term artistic inquiry into the workings of memory—how memories are stored in the body, how they shape our responses and actions, and how they can be transformed through artistic practice. The book is illustrated with photographs and choreographic scores that open the creative process to the reader.

Here, the body emerges as our shared home and repository of experience. Through movement, repetition, and reflection, Lilja explores how we recall, interpret, and deepen life's experiences—those that become memories to preserve, reshape, or suppress. Choreography becomes a means of investigating the relationship between mind and body, between the individual and the collective, while giving form to the psychosocial and political conditions of contemporary life.

With seven dancers at its centre, the book portrays a collaborative process in which dreams, longing, and hope fuel a shared search for meaning and quality of life in an increasingly complex world.

From the far north to the southern reaches of Sweden, from experimental performance spaces to opera houses and global metropolises; from Arctic polar expeditions to encounters with kings and presidents. From a small-town upbringing to becoming a global citizen—dancer, choreographer, activist, and tireless advocate for an art form that has often been marginalised. Her work fascinates, provokes, and inspires. An extraordinary life: in 2026, Efva Lilja celebrates fifty years on stage.

FACTS

Language English
Texts Efva Lilja
Photo Håkan Larsson
Graphic Design Nina Ulmaja
Pages 168
Format 155x220 mm
Binding Soft cover with flaps
Publishing October 2026
ISBN: 978-91-90045-27-5

THIS BOOK WAS PRODUCED WITH THE SUPPORT OF
Längmanska Kulturfonden
Kungl. Patriotiska Sällskapet

Press Inquiries
Marie Arvinius
marie@arvinius.se
+ 46 (0) 70 527 70 15

Arvinius + Orfeus Publishing
Olivecronas väg 4
113 61 Stockholm, Sweden
Tel: +46 70 527 70 15
www.ao-publishing.com

Book Info

KOLLEKTIVA MINNEN

Jag ser att det vi upplever gemensamt, genererar minnen vi kan dela. Vi kan prata om dem, återuppleva dem som reflexioner och vila i att vi vet vilket. Tillsammans.

Vad betyder det att glömma?
Hur gör man för att glömma?
Hur gör man för att inte glömma det man vill minnas?

SAMMANHANGET

Allt vad som sker, allt vad som skapas, görs i ett sammanhang. Jag i mött, mina medarbetare i sitt. Publiken i ett annat. Ibland möts vi. Den kultur jag idag lever är ett oändligt sammanhang, mina (ibland) relationer ett annat. För att ett verk ska bli till måste sammanhang och samarbeten utvecklas. Tillit och förtroglighet etableras, både mellan oss som arbetar och med en värld motstående (dig). Alla tankar, erfarenheter, kunskaper och minnen är min insats när jag möter andras. Det är också din insats när du möter verket. Men där finns också glömskan, rädslan och kroppens tillkortakommanden. Mitt arkiv. Ditt arkiv. Vårt arkiv.

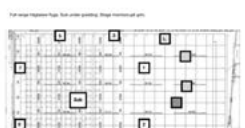

TIO KULTURMINISTRAR

Under mina 50 år i professionen har det passerat tio kulturministrar. När jag föreläste minnas kom jag ihåg Bengt Göransson, Leif Pagrotsky, Margot Wallström, Marita Ulvskog, Amanda Lind, Alice Bah Kuhnke. Med lite möda kunde jag minnas Birgit Friggebod och Lena Adelsson Liljeroth (men för att hon hade ett så märkligt objekt i famn av ett rådjur på Landsbygdsriksmässan när hennes man var landsbygdsråg och för att hon en gång tipsat in mig till Champagnegalopp i hovstallarna). Därefter var jag tvungen att ställa Google för att minnas Jens Jeanette Gustafsson. Den nervsvande, Parisa Liljestrand, försöker jag att inte tänka för mycket på. Den jag fortsatt tänker på med jämna mellanrum är Bengt Göransson. Han var en så klok politiker. Han kunde inte bara lyssna utan också göra... Som det är nu fäller alla sitsder.

BETYDANDE STUNDER AV TYSTNAD

Som vanligt går jag in i studion. Stör stilla. Lyssnar. Denna dag är rummet lugnt. Ingen oro som flöter eller storms som river runt och stökar till. Alla rörelser är stora och mjuka. Ovanliga. Står jag prövat mig fram och fått kroppen att sjunga, kan jag på nytt stanna upp. Stå stilla, avlyssna mina andetag och långsamt få allt inom mig att tystna. Sådana stunder är åtråvärda. Ibland finner de mig.

RÖRELSEN I RUMMET

Så är dansarna med igen. Efter några dagar på Wrkl, arbetar vi nu i Helene's dansstudio i Solna. Den är bara ledig vissa timmar så vi delar upp tiden i olika individuella repetitioner. Studion är långsmal och vi har svårt att få plats. Alla placeringar skevar och tajmingen blir "på ett ungefär". Det är svårt men underbart att vara med den igen.

Var kroppen befinner sig tränsmart berömmer elevdanta betydelse. Jag arbetar alltid med rummet och hur det kan stärka eller förminska en händelse. Hur placeringen av kroppen bidrar till dynamik och intensitet. Hur placeringar och riktningar ger relationen mellan individer eller grupp. Det är väldigt intressant och en stor del av det kompositionska arbetet.

Åke och jag talar om förutsättningarna form och om hur både kroppens och musikens rörelse i rummet bidrar till uttryck och de spänningsfält som uppstår när vi arbetar med den asymmetri jag älskar så väldig. Vi talar om hur musiken skapar rum, hur den gör oss sällskap eller splittrar emot. Allt det där som också bidrar till den stämning som kräver för att hålla alla sinnen öppna. Nästa repetitionsperiod på Riksteatern kommer att ge oss möjlighet att arbeta i rum med storlåd som i stort sett motsvarar måttet på Black box-scenen. Det ska bli så skönt.